

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **I.**, bývajúca v T., zastúpená JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou, so sídlom v Martine, Kollárova 35, proti žalovaným: **1/ POHÁNKA s.r.o.**, Turany, Moyzesova 42, IČO: 31 593 780 a **2/ J.**, bývajúci v T. X., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, ktorá právna vec bola vedená na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5 C 232/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2015 sp. zn. 9 Co 568/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline uznesením z 30. septembra 2015 sp. zn. 9 Co 568/2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Martin z 8. júla 2015 č. k. 5 C 232/2009-217, ktorým bolo rozhodnuté (len) o náhrade trov konania.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala osobne na súde prvej inštancie 14. decembra 2015 dovolanie, v ktorom namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvzťažnosť citovaných ustanovení dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava

vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnych noriem (viď § 470 ods. 1 C.s.p.), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených vyššie, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 C.s.p.). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

4. Majúc na zreteli vyššie uvedené (bod 3.) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (447 písm. c/ C.s.p.).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. účinného do 30. júna 2016 (ďalej „O.s.p.“) upravujúce prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu neplatili v prípade, ak išlo o uznesenie o trovách konania (§ 239 ods. 3 O.s.p.), dovolanie žalobkyne by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie odvolacieho súdu malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale odvolací súd nezistil a jej existenciu netvrdila ani žalobkyňa.

6. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd pripomína, že nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho bolo možné uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladala (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p.,

ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

7. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nebolo podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné, procesné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. preukázané neboli, dovolací súd jej mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nebolo dovolanie prípustné bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. septembra 2016

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

JUDr. Oľga T r n k o v á, v.r.
členka senátu

JUDr. Jozef A n g e l o v i č, v.r.
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Suchá

